

NAPREJ

Glasiló Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Celje,
Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadstropje

Naslov za dopise: »NAPREJ«, Celje,
Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 20 Din,
za inozemstvo 30 Din.

Oglaš: prostor 1×65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer
se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštne proste.

Ali more socializem pomagati?

Kaj bom s socializmom? Saj ne more
nič pomagati! . . .

Kdo se ni slišal takih modrih besed
iz ust delavca prekratkih misli?

Silna kriza pride včas: kamor se
človek ozre, povsod je brezposelnost. In
brezposelnosti sledi silna mizerija, lakota,
prezebanje, potikanje od ulice do ulice
po cele noči. Strašno je.

In socialisti? Ali morejo to izpre-
meniti?

»Ne. Nič ne morejo pomagati. Posa-
mezen socialist morda lahko pomaga v
posameznem slučaju toliko, kolikor sploh
more pomagati revež revežu. V sploš-
nem ne pomeni to nič. Beda ostaja.«

Čemu torej biti socialist?

Kadar je jetika v zadnjem štadiju, ne
more pomagati noben zdravnik. Čemu je
torej treba zdravnika?

To je prav tako pametno kakor v-
prašanje, čemu je treba socializma.

Ni je sile na svetu, ki bi mogla de-
lavstvu toliko koristiti kolikor sociali-
zem. Ali treba se je potruditi, da ga člo-
vek razume. Kadar teče voda v grlo, je
prepozno. Socializem pa ravno opozarja
na povodenj in na bližajoči se potop, pa
uči delavstvo, kako si o pravem času
zgradi ladjo, ki ga bo rešila.

V času brezposelnosti ne more so-
cializem prinašati pomoči. Ali te velika-
nske brezposelnosti ne bi bilo, če bi bilo
delavstvo že prej poslušalo nauk socia-
lizma in se ravnalo po njem.

Socializem hoče delavstvo odvaditi
od vere v čudeže. Sneti mu hoče mreno
z oči in mu pokazati stvar take, kakršna
so, v pravi podobi in pravi luči.

Razumemo, da se marsikateri ravno
tega brani. Kajti že sama slutnja pove
človeku, da bo videl veliko več grdega
kakor lepega, če bo jasno gledal. In tega
se veliko ljudi boji. Mnogo jih je, ki mi-
slijo, da se življenje vendar lažje prena-
ša, če je vsaj z lažjo ozaljšano. Zato si
skušajo prikriti resnico, beže od spozna-
nja in se zarivajo v temo.

Nevede mu ni mogoče pomagati.
Kajti če bi se mu tudi pokazala pomoč,
je ne bi znal prigrabiti. Za delavca je pa
še prav posebno potrebno znanje in spo-

znanje, zakaj njegova beda je posebna
reč. To namreč ni beda posameznega
človeka, ampak beda velikega razreda,
ki nosi križ ves iz enakih razlogov.

Delaven se ne godi slabo, ker je Pa-
vel Tonetov sin, ali pa zato, ker je doma
iz Žabj: mlake, temveč zato, ker je član
delavskega razreda, kateremu je nalože-
na težka butara brez ozira na to, če ima-
jo njegovi člani svetle ali črne lase, če
so rojeni v Evropi ali v Ameriki, če ve-
rujejo v krščanskega, turškega ali pa no-
benega Boga.

To je prvo in najvažnejše vprašanje,
kar mora delavec vedeti in razumeti.
Kajti iz tega dejstva izvira drugo, da se
more delavec le s svojim razredom sku-
paj rešiti.

Socializem odpira delavstvu pot do
tega spoznanja. S tem mu daje prve po-
goje za osvoboditev in rešitev. Če dose-
že delavstvo to spoznanje, mu ne bo
težko nadalje spoznati, da je treba skup-
nega razreda, kajti da je v slogi moč, je
že tako stara resnica, da jo menda vsak-
do razume, če se mu le pokliče v spomin.

Če bi delavstvo res poslušalo glas
socializma, kadar se ni krize in brezpo-
selnosti in si priborilo moč, tam kjer se
odločuje o pogojih življenja, zlasti na po-
litičnem polju, tedaj bi pač s svojo po-
litično močjo lahko preprečilo bedo, ki jo
prinaša kriza.

Nihče ne more reči, da bi ne bilo
dosti dela za vse, ki ga iščejo, če bi se le
pametno uredilo. Tam, kjer ljudje delajo
po deset, dvanaest, štirinajst ur na dan,
kjer delajo čez čas kakor v blaznici, bi
na tisoče ljudi lahko dobilo posla, če bi
se delalo le po osem ali manj ur na dan.

Zveza, država in občine bi lahko iz-
vršile nešteta koristna javna dela, če bi
jih vzele v svoje roke in če bi se ozirale
na interese splošnosti. To pa bi morale,
če bi v njih odločevali zastopniki sploš-
nosti, zastopniki ljudstva, v prvi vrsti
zastopniki delavskega razreda, ki bi bili
tudi odgovorni svojim volilcem.

Tako more socializem pomagati. In
to je edina resnična pomoč.

Kdor pričakuje čudežev, ga bo so-
cializem moral razočarati. Od socializma
jih pameten človek že zaradi tega ne
sme pričakovati, ker mu jih socializem
ne obljublja. Narobe. On zahteva od de-
lavca, da veruje v resničnost in da jo
spozna.

Proletarec.

Politične vesti.

* Na seji narodne skupščine v
soboto dopoldne so nadaljevali speci-
elno debato o dvanajstih in so jih po
dolgem kreganju tudi sprejeli. Kregali
so se pa tudi za uveljavljanje kuluka,
pri čemer so zastopniki moderne dr-
žave v 20. stoletju kuluk zagovarjali,
češ, v srednjem veku je narod tlačnil
cerkvam, danes naj pa sebi. Pozabili
so pa, da se bodo gospoda lahko od-
kupljevali, vozili se bodo pa kljub te-
mu z avtomobili, vozovi in drugimi
stvarmi po onih cestah, ki jih bo na-
rod popravljal. Torej narod ne bo de-
lal zasel!

* Uradniška pragmatika bo pri-
šla 12. tm. pred polnoštevilno narodno
skupščino v odobrenje. Dva dni prej
pa bodo debatirali v skupščini še o
ustroju vojske. Drugače je vse v
— lepem teku. Počasi se daleč pride.

* Policija dobi povišek doklad, a
ne v denarju, ampak v znakih s šte-
vilkami, no, po domače povedano —
pasje marke. — Čujemo, da se je za
te doklade največ zanimal bivši gospod
»Janez Hribar«, ni se pa ves čas svo-
jega vladanja v Sloveniji spomnil in
to vkljub večkratnim prošnjam ne, da
bi to nevzdržno mizerno stanje polic.
nameščencev za ficek izboljšal, ni se
mu zdelo vredno, da bi le enkrat po-
vedal v Beogradu, da so razmere pri
nas drugačne kakor na Balkanu in da
naši javni organi rajši stradajo kakor
da bi se podali v — korupcijo in
bakšiš. Organizacije naloga je, da se
postavi po robu in doklade v takih
oblikah — energično zavrne.

* Papež Pij XI. je poslal francoski
vladi pismo, v katerem se rimski pogla-
var bavi z vprašanji o reparacijah. Fran-
coski senat je to pismo že pretresel. Po-
incaré je v svojem govoru ostro napadal
papeža in izrazil željo, da se izpolnijo
njihove zahteve. Nemčija naj pa dela sa-
mo na to, da dobi Poruhrije čim prej zo-
pet nazaj.

* Belgijska kriza je rešena in dose-
danji kabinet Theunisa ostane še nadalje.
Angleži se tega vesele, ker mislijo, da bo
to olajšalo francoski odgovor Nemčiji.
Ta odstop belgijskega kabineta je bila
čisto navadna otročarija, ker tudi otrok
pusti tako doglo vsako igračkano, da
mu dovoli, kar zahteva.

* V Poruhriu se boji nadaljevalo. V
soboto so Nemci razstrelili železniški
most čez reko Ren in uničili belgijski
vlak, ki je vozil čez, kar je izzvalo na
francoskem dvoru ogorčenje in bilo po-
vod, da je vlada ukazala Pucquovu, naj
izvaja najstrožje represalije. — V Main-
zu je franc. okrožno vojaško sodišče ob-
sodilo 8 Nemcev na smrt, ker so hoteli
izvesti atentat tudi na wiesbadenski eks-
presni vlak.

Razno.

r Včerajšnja številka je iz tehničnih
vzrokov izostala. Sodrugi naj nam
oprostite. Z vašo pomočjo bomo s časom
vse take pomanjkljivosti izpravili.

r »Slovenec« z dne 1. julija je
načel poglavje o atentatih. »Slovenče-
vega« dopisnika modrost je tako ve-
lika, da prizna atentat za zločin, pač
pa ga zagovarja s frazo, da je zločinec
vreden odpustitja, če izvrši atentat iz
političnih nagibov. Dopisnik pravi, da
je umor po modernih pravnih pojmi
nedopusten in tudi ni lepo dejanje.
Dalje pa pravi dopisnik, da je umor v
izjemnih slučajih dopustno in je celo člo-
vekova dolžnost, da seže po orožju. Se-
veda pozablja dopisnik katoliškega gla-
sila, da je Kristus učil drugače: »Vtakni
meč v nožnico! Zakaj kdor za meč pri-
jemlje, bo z mečem pokončan!« Ta mo-
derni katoličan pa imenuje umor člove-
ško dolžnost. Morala »Slovenčevih« cuc-
kov je tako nesramna, da je nesramen
vsak, ki to moralo bere s pritrjevanjem
in se imenuje katoličan. In ta »Slove-
nec« si upa trditi, da je grešnik in zloč-
nec vsak, ki to moralo poblija, češ, da
dela proti veri in proti Bogu!

r V zadnjem času so v Mariboru
aretirali večjo tatinsko družbo. Pri enem
aretiranu so našli škatljico za malo bu-
dilko z natiskom spredaj 101 — »Mig-
nonette-Hikel« in zadaj s črnilom EEE
in s svinčnikom 500 K. Škatljica ima
obliko kocke 5×5 pol cm. Budilku ni-
so našli, pač pa samo škatljo. Budilko
iz te škatljice je baje kupil neki mož
iz dežele v Mariboru jeseni 1922. pri
urarju Viljemu Papperju v Stolni ulici,
1. blizu Glavnega trga. Kupec se ime-
nuje Pristopnik, Pristovnik ali slično.
Oseba, kateri so ukradli budilko (prav
malo), ali pa samo omenjeno škatljo
pri kakem vlovu ali kje drugod, naj

Iz dnevnika nekega rudarja.

— Vse tiho krog mene, kakor
bi vse izumrlo. Samo zamolkli udarci
krampa in bobnenje premogovnih gruč
pod moje noge. Kakor da se človek mu-
di v staroegipčanski piramidi, se zdi vse
to v globini, pod tem božjim solncem in
pod hišo, odmevajočo od krikov onih, ki
ne vedo, da jih alkohol ubija. Pijo v go-
stilni, ki so pred dvema urama bili rav-
no tam, kjer sem sedaj jaz. Vesele se,
jaz se pa jezim, ker mi teče pot curkoma
raz obraz in se mi napenja živci. Vem,
da so se oni ravno tako jezili, ko so bili
na mojem mestu in so udarjali s kram-
pom za svoj obstanek. Ampak to so mla-
di fantje, ki jim je pač vseeno, ali jih
kaj skrbi ali ne. Ne poznajo one moreče
starke, ki je celo smrti zgago delala.
Srečni so — blagrujem jih, a nisem jim
nevoščljiv.

Meni razbija po glavi noč in dan
kladivo nesreče, srce mi polje in mišice
se mi napenjajo, vse samo zanje, ki ži-
ve tam gori pod klancem v bajti — za
one, ki mi jih je nakopala moja nepre-
mišljenost. »Božji blagoslov«. Noč in
dan mislim nanje, na ženo in petero o-
trok in čim začujem jok najmlajših dveh,

me zapeče v duši nezaceljiva rana, ki
si je nisem zadal čisto sam. Samo toliko
sem kriv, kolikor sem se dal pregovoriti
od prečastitega gospoda fajmoštra.

Takole je bilo nekako pred desetimi
leti in pol, ko sem se vrnil iz Nemčije.
Brada mi je že zarasla obraz in nihče v
moji rojstni vasi me ni spoznal, nikogar
ni bilo, ki bi mi bil podal prijazno roko
v pozdrav. Mater je pokrivala že črna
prst v bližini župne cerkve in gomilo je
čuval podrt križ, ker ni bilo v vsej vasi
nikogar, ki bi se bil spomnil v svojem
sreču, da potrebuje grob zapuščene ma-
tere cvetja, ali vsaj novega križa. Vas
je bila preveč zavita v črne tančice in
prepojena z besnimi izbruhi proti svo-
bodni misli in poštenju, za krščansko
ljubezen v njej ni bilo prostora.

Ko sem se vsega tega nagledal ob
materinem grobu in se zamislil v naše
razmere, sem krenil mimo župnišča
proti mestu. Gospod fajmošter so stali
ravno v senci košate lipe in gledali v
zrak. Jaz pa sem zrl v tla, ker me je bilo
sram, da sem se šele zdaj spomnil na
mater, ko je že pod zemljo.

»Stoj, prijatelj božji! Pridi malo k
meni, da se kaj pomeniva!«

Gospod fajmošter so me poklical!
— kakšna neskončna sreča!

Pa sem zvedel, da imajo gospod
fajmošter mlado, osemnajstletno neča-
kinjo, katero ljubijo kakor svojo lastno
hčer — mogoče še bolj. Ona je pridna,
jaz sem sam sedaj, za »oskrbnika« la-
hko pridem na župniško posestvo in že-
no dobim.

Predolgo sem bil med poštenimi
ljudmi, da bi poznal vso zlobo. Pa sem
se dal ujeti.

Čez pol leta me je žena osrečila s
sinkom.

Sedaj živim že deset let v tem kra-
ju. Jaz kopljem pod zemljo, žena koplje
nad zemljo, oba sva izkoriščana, otroci
pa iščejo kruha na drug način.

Dva hodita že v šolo, trije pa gla-
dujejo v raztrgani bajti, sami, brez ma-
tere, ker je »krščanska ljubezen« zma-
gala v naši domovini!

Ko sem šel zadnjič iz jame, me
sprejme žena z oblikanimi očmi in mi
pripoveduje, da jo je ukazal gospod ko-
misar zapoditi iz stanovanja, ker pušča
otroke same doma in bi lahko kaj za-
žgali.

»Pa si najni služkinjo!« jo je na-
hrulil.

Lepa morala! — Žena hodi delat

zato, da prisluži sebi in deci kruha, doma
pa naj živi služkinjo od »božjega blago-
slova«. Pa sem se spomnil nenadoma na
besede fajmoštrove pred desetimi leti:

»Če boš veren in boš hodil v cer-
kev, ti bo Bog že pomagal, pa še jaz bom
kaj primaknil, četudi sem sam revež!«

Ravno taka ironija je donela iz be-
sedi tega božjega namestnika, kakor se-
daj iz ust našega naprednega komisarja.
Obe sekta sta si neprestano v laseh, a
njuni mnenji se do pičice ujemata.

Pa naj še kdo reče, da nam slabo
gre! Ni čuda, še mladiči gredo takoj iz
rova v gostilno, namesto da bi poslušali
moje pripovedi iz nedavnih časov in bi
prepuščili zastupnišvalnice onim gospo-
dom krščanskim in liberalnim, ki pola-
gajo svoje grehe na ramena drugega in
ki zasmehujejo revne žene in jih mečejo
iz stanovanj. Pomagali naj bi jim še z
batinami, jaz bi udaril prvi s krampom!

Toda, to so le sanje, ker ljudje ne
marajo imeti ptiem o drugačem, bolj-
šem.

Moje misli pa itak oglušijo bobnenje
rvavih premogovnih grud, vsak se boji
mojih besed, ker je moj obraz črn. Res,
črn je, ali moje srce je rdeče, puhloglav
alkoholiki pa tega ne slutijo.

se zglaši pri policijskem oddelku v Celju, soba št. 12. Dr. Senekovič.

r Nekl orjunaški profesor si je od svojih proforskih dohodkov privarčeval milin (državni nastavljenec, kaj javkate, da imate premalo) in zdaj gospodari v tem mlinu prav po orjunaško: dvema delavcema je v njegovi navzočnosti prinesel pismonoša »Naprejš«. To je g. profesorja tako razkačilo, da je kaznoval enega delavca z globo, drugemu pa je odpovedal službo. Svoboda prepričanja je pri orjunaških velika stvar, saj so pri Orjuni sami svobodomiselnici. Svoboda prepričanja in svobodna misel pa pomeni, pri njih toliko, da smejo sami vse, kar hočejo, drugim ljudem pa ne privoščijo svobode niti pri prepričanju in mišljenju, niti pri čitanju in naročanju časopisov. Saj ni nič čudnega to, kot politična stranka so se v svojem imenu prav tako zlagali in vsak delavec že ve, da v JDS ni nobenega pravega demokrata. Zdi se nam, da bodo naše strokovne organizacije te ljudi naučile demokratizma in da bomo o stvari še imeli priliko pisati iz strokovnega stališča.

r Pogreša se desetletna deklica Te-rezija Gunzej iz Laške vasi, p. Štore. Z doma je odšla 28. junija in se ni več vrnila. Deklica je močne postave, rumenih las, oblečena v temno obleko z belimi pikicami. Kdor bi kaj vedel o nji, naj sporoči župnemu uradu v Teharjih.

r MARIBORSKI ZLET. O tem bomo pričeli poročati v prihodnjih številkah, zlasti v »Ljudskem glasu«.

Celje.

c Iz celjske jetnišnice. Prejeli smo naslednji dopis: Ne moremo si kaj, da bi se s par vrsticami ne pobavili s celjskimi jetniškimi razmerami. Kakor znano, se v ječe navadno zapirajo ljudje, ki so se po splošnem mnenju kaj pregrešili zoper človeške zakone. Da se med arestanti mnogokrat nahaja tudi kdo tak, ki je po nedolžnem zaprt, tega ne more nikdo utajiti! Sodnija skuša sicer pravično soditi, ali kakšno krivo pričevanje, kar se mnogokrat zgodi, ali druge nesrečne okoliščine porinejo mnogokrat popolnoma nedolžnega človeka med arestante. Ti niso samo suroveži, nesramneži, breznačajneži, temveč se med njimi mnogokrat najdejo izobraženi, inteligentni ljudje, bolj inteligentni in izobraženi kakor marsikdo drugi, ki misli, da, če je kdo arestant, je že izvržek človeške družbe, kar pa mnogokrat ni resnica! Mnogo ljudi pa se spreha v svobodi, ki bi morali še sedeti v ječah, če bi se njih pregreški odkrili. So pač pobeljeni grobovi! Pa preidimo k ječam samim. Ni naš namen napasti jetniškega upravitelja, ki je vseskozi spoštovanja vreden in ni kriv ničesar! Pač pa moramo opozoriti nekega nadpaznika, da ne bo več za kako malenkost kakšnega arestanta za bedaka zmerjal, kakor se je že zgodilo. Priče na razpolago! Dotični arestant, ki je bil od tega gospoda paznika ozmerjan za bedaka, ni nič manj inteligenten kakor ..., če ne še bolj. Veste, gospod paznik, malo več obzirnosti pa le imejte proti ubogim arestantom, saj so tudi ljudje. Glejte, tale arestant vam je velikodušno odpustil razžaljenje, če ravno bi si bil lahko poiskal zadoščenja kje drugod, kar bi vam gotovo ne bilo ljubo. Pa še na nekaj bi vas opomnili: da bodite malo bolj slovenski, o tej stvari bi lahko mnogo govorili, ali ne bomo se s tem bavili, vsa čast poštenim Nemcem, pa prosimo vas, da se spomnite izreka Feliksa Dahna, ki pravi: »Der Deutsche, der kein Deutscher ist, des Name sei die Schande«. Redukcija! Redukcija! Priporočali bi pa jetniški upravi, da pusti arestantom imeti oglekala in glavnike, ker to orodje spada k njih telesnim potrebam za takozvano snago; nadalje bi jim dali zadosti krp, da bi si na slamnjakah luknje pozašili, skozi katere se uši in bolhe v ogromni množini ošabno sprehajajo ven in noter, ko se napijejo arestantovske krvi, ki je istotako rdeča kakor ona svobodnih državljanov. Potem bi priporočali zadostno množino plehnatih namesto neumestnih lesenih žlic. Tudi bi priporočali, da se slama v slamnjakah premenja in z novo nadomesti. Nadalje bi toplo priporočali gg. paznikom in nadpaznikom obzirnost vsaj proti onim arestantom, ki niso iz navade v ječi, tudi bi si usojali prositi za te arestante, da jim do-

tožite me, da bom postal mučenik. Sedaj mi delavstvo itak več ne verjame, mogoče mi bo potem, ko bom zopet lahko nastopil, češ: Zapri so me, ker sem se za proletarijat boril. Ker pa mi nočemo kapitalistične hlapce ustvarjati za mučenike, da bi s to frazo še naprej goljufali proletarijat, mu rajše povemo takoj, da bo vsaja vnost vedela, da je toliko časa podli lažnjivec in navaden tat osebne časti, dokler ne dokaže, da so sodrugi Tratnik, Sajovic in Verdev za časa zadnje rudarske stavke v avgustu 1922! delali pri rudniku. Toliko v vednost vsej javnosti, da ona sodi, kakšni voditelji se zbirajo v krogu neodvisnih. Zadnji čas se jim je začela ladja potapljati tako naglo, da delavstvo kar trumoma zapuša njihovo organizacijo, ker je spoznalo njihovo pogubonosno delo, katero gre vedno za razbijanjem delavskega pokreta v škodo proletariata in v korist kapitalu. Prišla je ura, ko vam bije plat zvona v znamenje, da ste na celi črti pogoreli.

c Nevarni ogal. Če greš o mraku tam ob ogalu Gosposke ulice in Dečkovega trga, stopita nenadoma pred te dva »gospoda«. Ker sta čevljarska pomočnika, ti šine v glavo misel, da ti hočeta pregledati čevlje, če so še celi. Preseneči te na nenadna gesta manjšega, ki te hoče z nogo spodbiti na tla. Nevaren položaj te prisili, da se ozreš po varnostnem organu, ki ga pa, žal, na daleč okoli ni. Pa se moraš vdati v svojo usodo in se zruvati z lopovoma po svoje in kolikor ti je mogoče, se braniš, ne da bi seveda napadalca prizadel kako občutno škodo. Če bi bil orjunaš, kakor te nazivata gospoda napadalca, bi segel morda po revolverju, ker pa si socialist, se otepaš »z rokavicama«. Če se greš pa potem, ko si srečno odbil napad, informirati na stražnico, je-li morda g. stražnik bolan, ali kje se mudi, ti milostno poreko, da ni njihova dolžnost, gledati na vsakega posameznika. Sedaj pa vprašamo javnost in odgovorne faktorje, ali je policija-zato tukaj, da jo gleda občinstvo v paradi, ali zato, da ona gleda na osebno varnost občinstva in skrbi za red. — Prizadeti.

c Kapucinski most se po zaslišanju tukajšnjega stavbenega urada in sporazumno s policijskim oddelkom okrajnega glavarstva v Celju do nadaljega za promet, bodisi z lahkimi, bodisi s težkimi vozovi, jahalnimi in tovornimi živalmi, dvokolesi in avtomobili zapre. To odredbo so izdali z ozirom na slabo stavbeno stanje kapucinskega mostu in na trajno narasčanje Savinje. Pasaža mostu je dovoljena le posameznim osebam, zbiranje ljudi v gruclah je prepovedano. Prestopke te prepovedi kaznuje mestni magistrat do 1000 Din ali z zaporom do 10 dni.

Ljubljana.

I »Sloga«. Radi nujnih zadržkov ta četrtek 5. VII. knjige »Sloge« niso na vpogled.

Vestnik „Svobode“.

v Sodrugi in sodružice iz Celja! Sedaj po vsedelavskem zletu ustanovimo delavsko telovadno enoto, o kateri smo menda že dovolj pisali, da veste, kakšne cilje zasleduje. Pristopajte, dokler je še čas, agitirajte zanjo, glejte, da bodo posebno otroci dobro zastopani v njej. Čas in kraj ustanovnega občnega zbora bo te dni objavljen. Informacije dajeta vsak dan sodruga Kocjančič in Arnšek v »Naprejevem« uredništvu.

Dopisi.

Trbovlje. Gospodu neodvisnemu Salomonu v album! V petek 8. junija t. l. je sklicala Unija slov. rudarjev v Trbovljah javen rudarski shod, da pojasni delavstvu zahrbtno in izdajalsko delo gospodov krog Zveze neodvisnih rudarjev, katera je s svojim dopisom na našo organizacijo zavlekla za tri tedne upravičene zahteve rudarjev. Na tem shodu so tudi po svoji stari navadi vezali otrobe, spuščali v zrak prazne fraze razni od kapitalistov odvisni — pardon — neodvisni demagogi, med njimi tudi gosp. Salomon, ki je med drugimi otročarijami in frazami povedal, da so člani Unije slov. rudarjev stavkokazi, kar seveda ni mogel dokazati, ko so ga takoj na shodu k temu pozvali. Tajništvo Unije slov. rudarjev v Trbovljah ga je še enkrat pismeno pozvalo, a on se je kar po zajčji revolucionarnosti odtegnil zagovoru. Vemo že dolgo, da so gospodje strahopetci; to resnico nam je pa tudi sam Salomon potrdil, ker se ni niti upal med samimi delavci zagovarjati ali svojo trditev dokazati, češ,

in odnesel dva stola, katera Mironjenko nujno potrebuje in ki ju je dobil od neke ženske in nista Roblekova. Vprašamo torej okrajno glavarstvo, kdo je dal orožnikom pravice hišne preiskave?

NAROČNIKOM. Današnji številki prilagamo položnico. Vse naročnike prosimo, naj se je čimprej poslužijo. Kdor je v zastanku z naročnino, naj čimprej doplača zastanek.

O razvoju delavskih mas in čisto idealni socializem.

katerega zasleduje ves razvoj proletarskih mas. O njihovem razvoju od začetka do danes vidimo čisto jasno, da so izkoriščane od svojih voditeljev, kateri delujejo na temelju individualizma in materialnega socializma na eni strani in izkoriščanja socialno-idealnih voditeljev od proletarskih mas na drugi strani. Vselej, kadar je prišel kak prepoved, da bi se moral proletarijat zavedati svoje moči in zavednosti, da bi odločil pravično in resnično v svojo in svojih otrok korist, pa verjame voditeljem, ki delujejo na temelju socialističnega materializma, ter jim kliče »hosana, hosana!« Kmalu zatem kriči tistim, kateri delujejo na temelju socialnega idealizma: »Križaj ga! Križaj ga!« To pa dela samo radi tega, ker ne ve, da je on sam tisti faktor, od katerega je vse odvisno, da mora on nastopiti proti vsakemu članu, kateri kaj zakrivi, z resnico in pravico in ga tako skupno obsoditi za nepravilno delo. Nikakor pa ni pravilno samo takrat soditi, ko prihajajo spori med osebami bodisi na eno ali drugo stran, brez pomislekov, kajti socialistično delo je: eden za vse in vsi za enega. Da pa tako delajo, je krivda mas samih, ker premalo čitajo in še zraven manj mislijo, na ta način potem sami pode-rejo, kar so si že postavili, na svojo škodo in v korist svojega nasprotnika, buržoazije.

Utrinki.

Tisti, ki se trka na prsi, da ga nihče ne more ničesar naučiti, govori resnico. Njegova glava je nepristopna za sprejemanje naukov.

Nezavedni delavci so opeke, so kamni, apno in pesek, so material, s katerim je zgrajena kapitalistična družba.

Kadar si spoznal resnico, vzemi bakljo in delaj, kakor delajo drugi. Uči nevedne, organiziraj neorganizirane, širi naš tisk.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: Alojz Leskošek.
Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

Če se hočete osvežiti
pridite na skledico kislega mleka v trgovino z delicatesami in mlekom
A. Konec, Celje. Glavni trg 11.

And. Jakil
tovarna kož in čevljev d. d., prodajalna Ljubljana, Poljanska c. št. 13.

Bogato skladišče moških, ženskih in otroških čevljev iz telečjega boksa v vseh barvah, govedjega boksa in rujave kravine.
Solidno delo! Nizke cene!

UČITELJSKA TISKARNA
Ljubljana, Frančiškanska ulica šte. 3
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

TISKOVINE
ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE PLAKATE IN VABILA ZA SHODE IN VESELICE
Letne zaključke
NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV, KNJIG, BROŠUR ITD.
STEREOTIPIJA LITOGRAFIJA